ACC. NR M. 11000:/.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Lef. 66

Berättelse om signet om kyrkklockan. – Tänk på döden, säga Orkenäds kyrkklockor.

Om en gesäll som hjälpt till att gjuta Ilimäkes kyrkklocka berättas att han blivit ihjälslagen av mästaren mellan Ilimäkes och Broby. Gesällen var från Ilimäkes, man hade haft anställning hos en klockgjutare i Köpenhamn. Vid den tiden skulle det gjutas en ny klocka till Ilimäkes. Gesällen skall då, för att få stark klang i klockan, ha lagt mer silver i gjutmassan än som beräknat var. När klockgjutaren fick höra talas om den starka klangen i den nya klock-

ACC. NR M. 11000:2.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

an, rusta hem hit upp och möte då på vägen sin gesäll, som hon slog ihjäl. Ett bål fanns sedan på platsen, som låg kvar till detta sekelets början.

Eva Wigström berättar i Folkdiktning, 1881, att Ilimåkers kyrkklocka måste "förnagles", då de andras hade fått stark klang. Ilimåkra kyrktorn har stympad form och det skall vara den kyrka kraft, som före denna funnits där. Enligt folktraditionen, skall det ha varit trollen i den ett stycke norr om kyrkan belägna trollabergen, som förut kastade sten mot kyrkan och slog av tornet.

ACC. NR M. 11000:3.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Glimåkra kyrkoklocka hördes en vårdag 1880 till backarna vid Romabrå, när Jeppe Jeppesson med sitt folk där hackade ner potatis på en lycka. Vägen dit var ett par 13 klm. med skogig terräng.

Som barn hörde jag följande sanna om Ösby kyrkklockor: Ring-bång, klockans sång i Ösby vång.